

A LA CERCA DE L'EXALTACIÓ DE LA DONA

La principal finalitat d'aquesta exposició es la de, parafrasejant al meu amic i poeta Joan Manuel Homar, perseverar en l'intent per recobrar la pura exaltació de l'ésser, en aquest cas limitat a l'univers del cos femení, fugint en tot moment de la vulgaritat, el mal gust o, directament, de l'obsenitat. En aquest sentit, el cos femení està impregnat d'una enorme bellesa i plasticitat, amb les seves simetries, formes, volums, textures, llums i ombres; resulta poc menys que sacrileg vulgaritzar tota aquesta bellesa per reduir-la a una mera exposició de carn. Tornant a parafrasejar al poeta, el cos femení és aquell lloc on la llum canta, i la nostra obligació és la de saber escoltar i fotografiar aquest cant.

Però aquesta finalitat genèrica s'ha de concretar. En aquest cas, la col·lecció que presento s'ha basat en el treball d'unes dones d'edats compreses entre els 19 i els 59 anys i que han fet, o no, una sèrie d'exercicis acrobàtics, de dansa o de flexibilitat per poder sublimar aquella bellesa corporal, a base de tenacitat, esforç, sacrifici i, sobre tot, gratificació personal, mantenint molt sovint un difícil equilibri dinàmic.

Possiblement, la majoria de fotògrafs que llegeixin aquestes línies es sentiran identificats amb aquests quatre darrers conceptes (tenacitat, esforç, sacrifici i gratificació personal). Tota una filosofia de vida!

Manel Puigcerver Oliván

EN BUSCA DE LA EXALTACIÓN DE LA MUJER

La principal finalidad de esta exposición es de, parafraseando a mi amigo y poeta Joan Manuel Homar, perseverar en el intento por recobrar la pura exaltación del ser, en este caso limitado al universo del cuerpo femenino, huyendo en todo momento de la vulgaridad, el mal gusto o, directamente, la obscenidad. En este sentido, el cuerpo femenino está impregnado de una enorme belleza y plasticidad, con sus simetrías, formas, volúmenes, texturas, luces y sombras; resulta poco menos que un sacrilegio vulgarizar toda esta belleza para reducirla a una mera exposición de carne. Volviendo a parafrasear al poeta, el cuerpo femenino es aquel lugar donde la luz canta, y nuestra obligación es la de saber escuchar y fotografiar este canto.

Però esta finalitat genèrica se tiene que concretar: En este caso, la colección que presento se ha basado en el trabajo de unas mujeres de edades comprendidas entre los 19 y los 59 años y que han hecho, o no, una serie de ejercicios acrobáticos, de danza o de flexibilidad para poder sublimar esa belleza corporal, a base de tenacidad, esfuerzo, sacrificio y, sobretodo, gratificación personal, manteniendo muy dinámico.

Posiblemente, la mayoría de los fotógrafos que lean estas líneas se sentirán identificados con estos cuatro últimos conceptos (tenacidad, esfuerzo, sacrificio y gratificación personal). toda una filosofía de vida!

Manel Puigcerver Oliván